

Halv af alle Lovdembedsmænd i Landet for Fremtiden, og dette Tal forekommer mig virkelig at være altfor stort. Den høitærede Finanzminister har henledet Opmærksomheden paa, at Alderstillsæg ikke var noget Nyt her i Landet, og at man allerede i den forbigangne Tid har havt dem; — men uden at tale om, at jeg dog troer, at fra at det har været maassée saaledes i forrige Tider, kan man ikke slutte til den nærværende Tid, saa troer jeg ogsaa, at den Anledning, der maassée har været tidligere dertil med Hensyn til de mindre Lønninger, Embedsmændene have havt, eller de Grunde, der kunne have været i de andre Tilfælde, hvor den kongelige Naade har vist sig, skal man ikke søge at oversføre paa den nærværende Tilstand. Thi her er jo netop Tale om at indføre en bestemt Lønningsmaade for Lovdembedsmænd, som skal gjælde for Fremtiden, og vi skulle altsaa vel vogte os for at begaae det samme Feilgreb, hvis det har været et Feilgreb, som Fortiden har begaaet, og saa meget mere vogte os for at udvide det i det Omfang, som nærværende Udcast tyder hen paa. Jeg skal derfor tillade mig at slutte mig dertil, at selv om man skal gaae ind paa disse Alderstillsæg, de da indskrænkes ganske anderledes og efter en betydeligere Maalestok, end saaledes som er foreslaaet i Udcastet, og endogsaa indskrænkes yderligere end efter det Uendringssforslag, det ærede Udvalg har stillet, da det, saavidt jeg har opfattet det, er af liden Betydning med Hensyn til Antallet; thi det har, saavidt jeg har seet, kun Hensyn til de to Overtoldinspecteurer, for hvilke Alderstillsægene aldeles skulle bortfalde, og til en Nedfættelse for den tredje Classe af Lovdembedsmændene.

Finanzministeren: Jeg maa i Anledning af det sidste Foredrag for det Første be-

rigtige, at det skulde være fra en Trediedeel indtil en Halv af Personalet, der skulde faae Alderstillsæg. Det er et Antal af omtrent 200 af 663, hvorom der er Spørgsmaal, altsaa ikke engang en Trediedeel, der vilde faae det. Dernæst maa jeg bemærke, at der er, troer jeg, Anledning til at lægge Vægt paa hvad den ærede Landstingsmand ansøgte, at man skal ikke slutte sig til Fortidens Feilgreb, hvis det har været Feilgreb, men det er netop det, der skulde bevises, at, hvad man her, som paa andre Steder har antaget, at der i eensartede Embeder og Embedsstillinger kan være Anledning til at gjøre Forskjel paa Vedkommendes Anciennitet, at det er urigtigt. Det er for det Første et Princip, der er fulgt i alle Militairtater i alle Stater, og jeg tvivler paa, der er noget Land, hvor man ikke skulde ogsaa med Hensyn til civile Beslissinger finde i større eller mindre Grad noget Lignende. Naar man vil undersøge, hvorledes det hidtil har været her i Landet, troer jeg ikke, jeg idetmindste veed aldrig, at jeg har hørt det, at Nogen har fundet, at det er et urigtigt Princip, naar der er 3 Embedsmænd paa eet Sted, at der da er en Gradation, saa at man begynder med den mindre og dernæst stiger op til den høiere Gage, og det er en saa almindelig Regel hidtil, at jeg troer, at, naar man vil tælle efter, kan det gjerne være, at man kan finde ligesaa mange Alderstillsæg, som forholdsviis efter Lovudcastet. Forskjellen ligger i, at den Form, hvori Forslaget nu maa fremtræde, gjør, at Principet stilles frem for Diet, istedetfor at hidtil har Principet skjult sig i Detaillen, men jeg troer ikke der er nogen væsentlig Afvigelse fra hvad, der hidtil har fundet Sted, og i al Fald veed jeg ikke at jeg hidtil har mødt den Indvending, at, hvad der tilforn har fundet Sted, skulde være et Feilgreb.